

КАПЦІ ДЛЯ СВЯТОГО МИКОЛАЯ



Маленьке янголятко жило в небі. Там йому було дуже весело. Воно скакало з хмарки на хмарку, спускалося вниз з сонячним промінням і бігало під небесним дощем. А коли ставало холодно, воно ловило сніжинки і робило з них блискучі ланцюги. Взагалі воно було дуже щасливе! Янголятко дуже любило зиму. В цей час в небі все мінялося. Починався рух і метушня. Всі старші янголи бігали, щось носили, складали. Великі небесні робітні відкривалися, і там всі завзято працювали. Так! Наближався час, коли святий отець Миколай загостить до всіх чемних дітей з дарунками. І наближався час, коли святий Отець вибиратиме найкращих янголів, щоб з ними зійшли з неба і помагали дітей обдаровувати дарунками. В небі аж кипіло.

Всі янголи старалися бути найкращими і зробити як найбільше, щоб Святий Миколай їх вибрав. І маленьке янголятко теж старалося. Воно знало, що Святий Миколай його десь аж за кілька років може вибрати, бо воно ще маленьке. Але воно мало добре серце і дуже хотіло всім помагати. Бувало, піде до фабрики, де виробляють смачні шоколадки і різні цукерки, завернені в срібних папірчиках. Стане біля казана розтопленої шоколади і починає мішати.

Та раптом всі янголи довкола обприскані шоколадом, мале янголятко ціле бронзове, і навіть головний янгол-кухар має шоколадну плямку на фартуху. Всі янголи випихають маленького з фабрики: "Краще йди помагай в друкарні". Навіть самі янголи з захопленням читають ці книжки. Стане янголятко помагати при машині, що зшиває сторінки книжок. І раптом появляються книжки з помішаними сторінками, з малюнками, оберненими догори ногами і з плямками чорнила на обкладинках. "Нам більше помочі не треба" — випрошують його. — "Йди помагай у фабриці іграшок". Та коли янголятко помагає на фабриці іграшок, дивні випадки трапляються. Пожежне авто чомусь на синьо помальоване, ляля синьоока має тільки одне око, а ведмедик волохатий загубив свій кожушок. Із фабрики іграшок його випрошують. Бідне янголятко, воно так хотіло помагати, а його завжди посилали в інше місце, і завжди сварили за якісь випадки. Отак одного дня маленьке янголятко сиділо під хмаринкою і плакало. В цей час відчинилися ворота брами і вийшов Святий Миколай. Янголятко дуже любило Святого Миколая. Він все мав ласкаве слово для кожного янгола, всіх пильнував, всім помагав. Маленьке янголятко завжди гладив по головці і поправляв йому ареолу. "Так, Святий Миколай дуже добрий", — думало маленьке янголятко. "Він про всіх дбає, дарунки всім роздає". Янголятка серце так наповнилося любов'ю до Святого Миколая, що воно хотіло йому щось приємного зробити, щось надзвичайного. Але що? Довго думало янголятко, аж вирішило, що найкращим дарунком для Святого Отця будуть теплі капці, бо ж йому доведеться багато мандрувати взимку, у пекучий мороз, щоб доручити усім дітям дарунки. Але з чого їх зробити? Аж тут незвичайна думка промайнула у його голівці. І янголятко швиденько кудись подалося...

У день Святого Миколая старші янголи прийшли забирати дарунки для дітей. На одному із столів вони помітили коробку з написом "Для Святого Миколая". Янголи дуже здивувалися. Цікавість їхня була такою непогамовною, що не втерпіли і зазирнули у коробку. Там лежали чудові м'ягенькі капці, а які барвисті, всі барви веселки на них мінялися і блистіли. Янголи всі

аж ахнули. "Це я сам зробив", — хвалилося янголятко. — "Сам наскубав нитки з веселки, і сам сплів капці". "Як ти сплів?" — гукнув один янгол. "Хто тобі дозволив?" — грізно запитав другий. "Нитки веселки! Тому вона наче зблідла. Ой буде тобі, буде! — говорили всі. Святий Миколай напевно покарає". В ту хвилину ввійшов Святий Миколай. Маленьке Янголятко не знало, де заховатися. Воно не хотіло жодної шкоди наробити, воно справді хотіло тільки добра, а тепер ще покарають. Маленьке янголятко почуло, що Святий Миколай його кличе. Може хоче сварити. Підійшло воно до Святого. А ні. Святий Миколай взяв коробку, витягнув капці і взув. Ще й хвалить, які вони теплі, які м'ягенькі, які гарні. Янголятко не вірило вухам своїм. Тоді Святий Миколай взяв янголятко на коліна і сказав: "Ти, маленьке янголятко, показало цим дарунком своє добре серце і свою любов до мене. Тому я тебе візьму зі собою на землю. Поможеш мені роздавати дітям дарунки!". Маленьке янголятко з радості навіть не могло подякувати. Воно сиділо у Святого Миколая на колінах і до всіх весело усміхалося. Тому, діти, коли ви між своїми дарунками знайдете іграшку, похляпану шоколадом, або книжечку з оберненим образком, не журіться. Це напевно зі Святим Миколаєм загостило до вас і маленьке янголятко.